

[Pelle Voigt]

relser, som loven i øvrigt giver mulighed for, ved at true dem til at skulle overtage garanti-beviserne i det pågældende selskab til en urime- lig høj kurs.

Vi mener imidlertid, at dette er et spørgs- mål, som må finde sin afklaring gennem nærmere drøftelser i boligudvalget imellem anden og tredje behandling, og har derfor valgt her ved anden behandling at trække det forslag, vi havde stillet på dette område, til- bage. Men det betyder ikke, at vi ikke mener, at der her ligger et problem, som kan blive afgørende for muligheden for at udvikle lejerdemokratiet i fremtiden i retning af det, som er nævnt i forslaget fra VS, og som hr. Kaj Poulsen også var inde på.

Jeg skal sluttelig sige om det andet forslag, som er kommet fra VS, at det agter vi at stemme imod. Det gør vi, fordi vi mener, det er en god idé, at man åbner mulighed i loven for de ombygninger, der er tale om her. Vi mener imidlertid ikke, at ombygning skal være løsningen, at der ikke skal findes andre løsninger på disse afdelingers udlejnings- problemer. Vi mener, det er vigtigt, at denne mulighed består, men vi mener, at der må arbejdes med en kombination af virkemidler i forhold til den konkrete situation i de på- gældende afdelinger. Nogle steder vil man ikke kunne komme uden om at foretage de ombygninger, som loven altså nu åbner mul- ighed for, hvis problemerne skal løses, og derfor er det naturligvis forkert at afskaffe den mulighed, der ligger i lovændringen.

På andre områder må dette helt klart er- stattes eller suppleres med, at der gives et tilskud til huslejen, som løser det afgørende problem, VS peger på i sit ændringsforslag, nemlig at det først og fremmest er de urime- lig høje huslejer i en række af disse afdelin- ger, der forhindrer børnefamilierne i at flytte ind. Det blev jo illustreret så sent som i dag i Københavns Radios meddelelse om den be- slutning, som er truffet af beboerne i Farum Midtpunkt, om at forsøge huslejen dér ned- sat med 500 kr. om måneden, sådan at afde- lingens tab kan begrænses, fordi man vil kunne udleje flere af de større lejligheder til børnefamilier.

**Niels Helveg Petersen (RV):**

Jeg kan anbefale det af det radikale ven- stre stillede ændringsforslag om tilbageføring

af kvoten for det almennyttige byggeri til 9.000 enheder. Med denne tilbageføring er det faktisk sådan, at det samlede omfang af det støttede byggeri vil være større end på noget tidligere tidspunkt.

Jeg vil afvise det forslag, som er stillet af socialdemokratiet, om at forøge kvoten fra 9.000 til 12.000 almennyttige boliger om året, bl.a. med henvisning til de statsfinansielle konsekvenser. Hverken hr. Albrechtsen eller hr. Kaj Poulsen eller andre vil selvfølgelig kunne dokumentere, at en sådan udvidelse af kvoten ikke har statsfinansielle konsekvenser. I så fald burde de tale med tidligere social- demokratiske boligministre, der udmærket var klar over, at forøgelse af kvoterne har statsfinansielle konsekvenser.

Et hovedargument imod en forøgelse af kvoterne er, at der i øjeblikket er opgang i det øvrige byggeri, både det private boligbyg- geri og erhvervsbyggeriet, og forhåbentlig vil især udviklingen inden for erhvervsbyggeriet være så kraftig, at der herfra udgår en klart beskæftigelsesfremmende virkning.

Når der i det private boligbyggeri og i er- hvervsbyggeriet er en opgang, så har det me- get nær sammenhæng med den almene øko- nomiske politik, der har ført til et rentefald gennem det sidste 1½ år. En af de ting, der virkelig kunne slå den politik i stykker, var, at man besluttede sig for, uden skelen til statsfinansielle konsekvenser, at øge budget- underskuddene for det offentlige. Det ville få til resultat, at renten ville stige, og dermed ville en udvikling, der for den samlede akti- vitet inden for boligområdet tegner lovende, blive slået i stykker. Vi må derfor afvise det socialdemokratiske forslag om en kvota på 12.000 enheder for det almennyttige byggeri om året.

Ved ændringsforslag nr. 13, som jeg gerne vil anbefale, sker der en løsning på det så- kaldte Store Hus-problem. Der har i regerin- gen været betænkeligheder ved denne løs- ning. De betænkeligheder, der kan næres ved den foreslåede løsning, er søgt imødekommet ved at begrænse så meget som muligt ved affattelsen af teksten de områder, hvor be- stemmelsen kan finde anvendelse. Derfor er det vores håb, at bestemmelsen i den ud- formning, den har, vil kunne bruges til det, den er tænkt til, nemlig at afhjælpe de pro- blemer, der er for bebyggelsen Store Hus, men at bestemmelsen i øvrigt er sådan, at